

Đонат 03/00/00

Kính thưa bà!

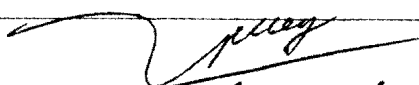
Nhân thư mẹ con gửi sang bà nhờ chuyển thư đến Bà, đọc thư con rất vui mừng khi được biết Bà đang làm việc nhằm tạo niềm giúp đỡ những người còn kẹt lại.

Thưa bà!

Gia đình con luôn giữ con 5 người, nhưng nay chỉ còn 2 người (mẹ và em út) còn kẹt lại. Bà and em thư con luôn đang sống ở trại bị nạn donat crkham. Tuy con vẫn chờ đợi sẽ được định cư ở Mỹ, Tuy con xin đi theo diện "con của quân nhân" và không có thêm niềm vui ở nước ngoài. Vì vậy được biết Bà có thể đem lại hàng phục cho gia đình con cũng như những gia đình còn bị kẹt lại. Do đó con rất mong muốn được sự giúp đỡ của Bà để gia đình con có thể đem ra trên đất Mỹ. Lỗi lại thư con con nhớ (con 19^t và 2 em 17^t, 15^t)

Con xin thay mặt gia đình thành tâm cảm ơn sự giúp đỡ của Bà. Cho con được phép kính gửi những gì may mắn nhất sẽ đến với gia đình Bà.

Kính thư.

Lê Phụng Thành Phong

Saigon ngày 15-7-1988

Phuá Bà .

Tôi vẫn thường được nghe bạn bè thân thuộc nhắc đến Bà và rất lấy làm cảm kích về công việc của Bà hiện nay là cố gắng nói và viết làm hầu giúp đỡ đến những người còn lại. Hôm nay tôi xin viết lá thư này đến Bà và mong các được Bà cảm thông và giúp đỡ.

Phuá Bà, Chồng tôi là Sĩ Quan của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa, sau ngày 30-4- đã bị vào trại tập trung của Sĩ Quan và chịu một hoàn cảnh như tất cả những người còn lại, phải nằm trời qua trong trại tù, vào ngày 16-9-1976 thì chồng tôi đã chết và hai mươi tháng sau tôi mới thấy tin và nhận được giấy báo tử chồng tôi đã chết trong tình trạng kiệt sức của thời gian tù đầy. Hoàn cảnh thật đau buồn, tôi và các con còn lại phải tự phân thân để sống, và tôi nghĩ rằng những người đã ra đi không quên tình đồng đội đến với những bạn bè còn lại. Tôi hy vọng sẽ được họ giúp đỡ với hoàn cảnh một người vợ của một Sĩ Quan đã bỏ mình trong trại tù sau ngày 30-4- Với ý nghĩ đó đã thúc đẩy tôi làm đơn này xin được di trú tại đất nước mà trước kia được là đồng minh với chồng tôi. Phuá Bà đơn xin tôi đã gửi vào ngày (1982) và sau đó tôi được nhận một hồ sơ có số IV 043-363- đây là chứng minh ODL và Sĩ Quan Mỹ có yêu cầu tôi kể lại những hồ sơ cá nhân cần thiết của gia đình trước năm 1975. Phuá Bà sẽ yêu cầu này tôi đã không có đủ điều kiện để thực hiện, như Bà đã biết gia đình tôi đã chịu một cuộc di tản khủng khiếp từ Huế vào Sài Gòn trong thời gian đó, nên khi vào đến Sài Gòn thì chúng tôi không còn

một giấy tờ và tài sản... Vì vậy, hôm nay tôi
xin được Bà giúp đỡ, nên đưa với thẩm quyền xin
Bà cho gia đình chúng tôi được biết rõ chúng tôi
có được chấp thuận theo danh sách những người được
chính phủ Mỹ nhận nhập cư tại Mỹ theo tình thân
nhân đạo hay không? Vì với hồ sơ tôi nhận được
từ sứ quán Mỹ (chứng trình ODP Bangkok) cho đến
nay tôi không nhận được thêm một giấy tờ nào
khác với những lời hứa về sự đi trú, hay tình
thân nhân đạo của chính phủ Hoa Kỳ. Sở dĩ
tôi mang đơn hy vọng và chờ đợi vì tôi vẫn tự nghĩ
rằng dù sao chăng tôi đã chết còn lại tôi và các
con, chúng tôi tự hạnh đến mình là một thành viên
trong đại gia đình Quê hương tình thân nhân đạo của
chính phủ Hoa Kỳ đối với các gia đình sứ quán
còn lại làm tôi phần khởi, với Bà làm tôi tận
nghiệm đến một hy vọng nào đó may được Bà giúp
đỡ để tôi và các con được biết rõ chúng tôi
có được cái may mắn là có tên trong danh
sách được di trú tại Mỹ hay không?

Thưa Bà, gia đình chúng tôi mong mỏi sự hồi
đáp của Bà, tôi kính gửi đến Bà và gia đình lời
câu chúc Tết mới suôn lành để Bà được tiếp tục
công việc mà mọi người đang ngày mò.

Kính thư

Thanh

là thị Thanh

7B. Kèm theo đây, Tôi xin viết thêm vài hàng về gia đình. Chồng tôi trước là Sĩ Quan Pháo Binh thuộc tiểu đoàn 101 pháo binh có đầy đơn trú tại Huế (cây số 17 quốc lộ 4) cấp bậc Đại úy pháo đài trưởng. Căn cước Quân nhân số 014939 KBC 4125 cấp ngày 15-8-1970.

Tất cả những giấy tờ trên đây tôi chỉ ghi lại trong quyển sổ tay sau khi chồng tôi chết. Trước đó, chồng tôi ra đi và chết để lại tôi và 5 đứa con vì sức ép tình thần của xã hội lúc này với ý chí may mắn và chờ đợi quá lâu, tôi đã để cho 3 con lớn tôi ra đi, hiện nay chúng đang ở tại trại Tị nạn Thái Lan và đang được phái đoàn Hoa Kỳ làm thủ tục di trú tại Mỹ.

Với tất cả những dự hên trên tôi tha thiết được bà cho biết ý hên và giúp đỡ để gia đình tôi nhận được đặc ân nhân đạo. Một lần nữa tôi xin chân thành cảm ơn bà.

Độc chi:

Lê Thị Thanh

176/g đường Trần Hưng Diệu

phố 15. Quận Phú Nhuận TP. HCM

Damat 03/08/08

Kính thưa bà!

Nhân khi mẹ con gái sang xã thảo luận tại
đầu Bà, đọc khi con rất vui mừng khi được biết
Bà đang làm việc nhằm tạo nhằm giúp đỡ những
người còn kẹt lại.

Tên là bà!

Gia đình con luôn giữ con 5 người, nhưng nay
chỉ còn 2 người (mẹ và em út) còn kẹt lại. Bà và
em khi con luôn đang sống ở trong 1 nhóm pomat antinom
Tại con vẫn chờ đợi để được định cư ở Mỹ. Tại con
xin đi theo diện "con của quân nhân" và thông tin
tham khảo một ở nước ngoài. Vì nay được biết Bà có
thể đem lại hàng phục cho gia đình con cũng như những
gia đình còn lại kẹt lại. Do đó con rất mong muốn nhằm
được sự giúp đỡ của Bà để gia đình con có thể đem lại
trên đất Mỹ. Lỗi lại tại con còn nhỏ (con 19^t và 2 em
17^t, 15^t)

Bên xin thay mặt gia đình thông cảm với
sự giúp đỡ của Bà cho con được phép kinh giới những
giờ may mắn nhất sẽ đến với gia đình Bà.

Kính thư.

Lê Phụng Thanh Phong

Saigon ngày 15-7-1988

Thưa Bà

Tôi vẫn thường được nghe bạn bè thân thuộc nhắc đến Bà và rất lấy làm cảm kích về công việc của Bà hiện nay là cố gắng nói và việc làm hầu giúp đỡ đến những người còn lại. Hôm nay tôi xin viết lá thư này đến Bà và mong sao được Bà cảm thông và giúp đỡ.

Thưa Bà, Chồng tôi là Sĩ Quan của Quân đội Việt Nam Cộng Hòa, Sau ngày 30-4-76 bị vào trại tập trung của Sĩ Quan và chịu một hoàn cảnh như tất cả những người còn lại, phải nằm tròn qua trong trại tù, vào ngày 16-9-1976 thì chồng tôi đã chết và hai mươi tháng sau tôi mới thấy tin và nhận được giấy báo tử chồng tôi đã chết trong tình trạng kiệt sức của thời gian tù đầy. Hoàn cảnh thật đau khổ, tôi và các con còn lại phải tự phân thân để sống, và tôi nghi rằng những người đã ra đi không quên tình đồng đội đến với những bạn bè còn lại. Tôi hy vọng sẽ được họ giúp đỡ với hoàn cảnh một người vợ của một Sĩ Quan đã bỏ mình trong trại tù sau ngày 30-4-76. Với ý nghĩ đó đã thúc đẩy tôi làm đơn này xin được di trú tại đất nước mà trước kia trước là đồng minh với chồng tôi. Thưa Bà đơn xin tôi đã gửi vào ngày (1982) và sau đó tôi được nhận một hồ sơ có số IV 045-363. Đây là chứng minh ODL và Sĩ Quan Mỹ có yêu cầu tôi bỏ tù những hồ sơ cá nhân cần thiết của gia đình trước năm 1975. Thưa Bà sự yêu cầu này tôi đã không có đủ điều kiện để thực hiện, như Bà đã biết gia đình tôi đã chịu một cuộc di tản khủng khiếp từ Huế vào Sài Gòn trong thời gian đó, nên khi vào đến Sài Gòn thì chúng tôi không còn

một giấy tờ và tài sản... Vì vậy, hôm nay tôi
xin được Bà giúp đỡ, nên được với thẩm quyền xin
Bà cho gia đình chúng tôi được biết rõ chúng tôi
có được chấp thuận theo danh sách những người được
chính phủ Mỹ nhận nhập cư tại Mỹ theo tình thân
nhân đạo hay không? Vì với hồ sơ tôi nhận được
từ sứ quán Mỹ (chứng trình ODP Bangkok) cho đến
nay tôi không nhận được thêm một giấy tờ nào
khác với những lời hứa về sự đi trú, hay tình
thân nhân đạo của chính phủ Hoa Kỳ. Sở dĩ
tôi muốn dan hy vọng và chờ đợi vì tôi vẫn tự nghĩ
hàng đầu sao đây tôi đã chết còn lại tôi và các
con, chúng tôi tự hạnh đến mình là một thành viên
trong đại gia đình Diêm Đới tình thân nhân đạo của
chính phủ Hoa Kỳ đến với các gia đình sứ quán
còn lại làm tôi phân khởi, với Bà làm tôi băn
nghi? đến một hy vọng nào đó may được Bà giúp
đỡ để tôi và các con được biết rõ chúng tôi
có được cái may mắn là có tên trong danh
sách được đi trú tại Mỹ hay không?

Thưa Bà, gia đình chúng tôi mong mỗi sự hồi
đáp của Bà, tôi kính gửi đến Bà và gia đình lời
câu chúc Tây mai sự an lành để Bà được tiếp tục
công việc mà mọi người đang ngày mê.

Kính thư

Thanh

à thị phan

7b. Kèm theo đây, Tôi xin viết thêm vài hàng về gia đình. Chồng tôi trước là Sĩ Quan Pháo Binh thuộc tiểu đoàn lơi pháo binh có đầy đủ trù tài, huê' (cây số 17 quốc lộ 1) cấp bậc Đại úy pháo đội trưởng. Căn cước Quân nhân số 014939 KBC 4125 cấp ngày 15-8-1970.

Tất cả những giấy tờ trên đây tôi chỉ ghi lại trong quyển sổ tay sau khi chầy, tôi chết, phước Bà, chầy tôi ra đi và chết để lại tôi và 5 đứa con vì sức ép tình thân của xã hội lúc này với ý chí may mắn và chờ đợi quá lâu, tôi đã để cho 3 con lớn tôi ra đi, hiện nay chúng đang ở tại trại Tị nạn phai lơn và đang được phái đoàn Hoa Kỳ lấy thủ tục di trú tại Mỹ.

Với tất cả những dự hên trên tôi tha thiết được Bà cho biết ý hên và giúp đỡ để gia đình tôi nhận được đặc ân nhân đạo. Một lần nữa tôi xin chân thành cảm ơn Bà.

Độc chi' :

Lê Thị Thanh

176/g. đường Trần Hưng Diệu

phố 15. Quận Phú Nhuận TP. H. Chí Minh

AS

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Thành phố Hồ Chí Minh

[illegible]